

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

† Архимандритъ Амвросий

ВЪСКРЕСЕНИЕТО НА ПРАВДАТА

Сатанизмътъ издигна Голгота, за да унищожи Божията правда. Но Христосъ, като господарь на живота и смъртта, възкръсна и разкъса веригитъ на сатанинското робство, въ което бѣ оковано човѣчеството. Тъй потъпканата Божия правда възтържествува, и отъ Голгота бидоха провъзгласени Евангелскитъ начала на братство, равенство и свобода между всички човѣци. Но смисъла и значението на тѣзи Божествени начала не вѣски проумѣ правилно. Животинскитъ егоизъмъ и лекомислената надменность на човѣка злосторничать съ тѣзи Божествени начала, като ги употребяватъ за постигане на цели, противоположни на Божията правда. А по този пѣтъ се отива само къмъ безбожие и нравствена поквара, които разслабватъ и умаломощяватъ възвишеното духовно начало въ човѣка. И тая нравствена поквара е именно едничката отъ памтивѣка причина на умразата, ненавистъта и кървавитъ раздори между човѣци и народи.

Тъй Христовитъ принципи за правда, братство и свобода нейде още служатъ за примамка, задъ която се жби лютиятъ звѣръ у човѣка. Това чудовище въ човѣшки образъ преди 15 години разпѣна на политическата голгота въ Ньойи България, като окова 6 милиона нейни синове въ финансови

вериги, а други милионъ и половина хвърли въ ново робство.

Но добъръ е Господь Божията правда не умира. Въскрѣсналиятъ Христосъ е нейнъ пазител. Божественитъ двигатели, които нѣкога възкресиха България отъ петвѣковното двойно робство, сж на поста си и зорко бдятъ за сѣдбинитъ на Отечеството.

Тъй енергично подетата религиозно-нравствена и политическо-обществена обнова на българския народъ отъ година насамъ, която вече дава своитъ благодатни плодове, е гаранция, че нашата хубава страна ще превъзмогне всички спѣнки по пѣтя на своя възходъ и ще докаже на свѣта високата си животворна мощъ и способностъ да върви съ другитъ народи по пѣтя на мирния напредѣкъ и културно съревнование.

Въскрѣсената правда въ лицето на Спасителя Христа е неизчерпаемъ изворъ на жителна Божия благодать, която просвѣтлява и освежава човѣка. Нека по-често черпимъ отъ този изворъ храна за духа си, та като се издигнемъ духовно и културно, заедно съ Христовото възкресение да посрѣщнемъ и възкресението на българската правда съ побѣдоносното ангелско благовестие:

„Христосъ възкресе“!

КНИГА И СЪРДЦЕ

(по случай день на книгата)

Художникътъ на словото е мждрецъ. Той иде отъ низинитъ съ прокъсани дрехи и се възкачва къмъ върха. Неговиятъ пѣтъ е трънливъ и кървавъ. Низъ този пѣтъ мждрецътъ — художникъ е винаги бодъръ духъ примамванъ отъ далечния свѣтликъ на слънцето. Той върви къмъ тоя свѣтликъ и денонощно пѣе химни на красотата. Повиканъ отъ боговетъ да лѣе мждростъ и да бжде показалець на свѣтли дни, художникътъ — мждрецъ отключва сърдцето си и, изтргналъ като изъ пчеленъ кошерь медени пити, осладява съ тѣхъ бѣлитъ страници на книгата. Книгата става ново сърдце — еднакво по духъ съ сърдцето на мислителя, различно по форма. И ето — отъ тукъ почва новиятъ животъ на книгата. Тя добива жизненость, коила и кръвъ. Книгата става откровение на духътъ, друго евангелие на освобождениятъ човѣкъ. И този човѣкъ, въ чието сърдце бие кръвта за подвигъ, заживѣва съ книгата като на единъ новъ брѣгъ. Книгата му разкрива въ художественна форма трепетитъ на неговата душа, дава систематиченъ изразъ на чувствованията. Въ книгата читателтъ вижда своя образъ — или образитъ на другитъ. Въ

нея той намира облѣчени въ хитона на музиката и багритъ своитъ непрекъснати копнежи къмъ блѣнъ и истина. Словото се обръща въ пѣсень, която не смлъква да буди читателевото сърдце къмъ воля, пламъкъ и вѣра въ утрешното. Книгата въ ржката на читателя става жилище, въ което сърдцето бърза да се подслони. Тамъ — то отива да празнува великиятъ день за жажда къмъ красотата.

По този пѣтъ поезията въ книгата добива свой образъ, обръща се въ огънь, за да гори очитъ на лжеогненосцитъ и на лжекритицитъ отъ мегданитъ.

Добритъ книги (не детективскитъ и булеварднитъ!) откриватъ сградальческия пѣтъ на твореца, жизнената мжка на човѣка — борець. Тѣ даватъ синтезъ на непреодолимото чувство — да пребждешъ — низъ днитъ: Днесъ и Утре, отварятъ гледець къмъ висинитъ.

Тъй книгата става етиченъ духъ, съкровищница на чиститъ трепети въ човѣшката душа — и когато дѣсницата протегне прѣсти да я поеме, сърдцето не трѣбва да забравя, че отива на моление — тамъ то ще чуе химна на неомърсената човѣшка съвестъ.

Но малцина сж людетъ днесъ,

22 ЯНУАРИЙ — 22 АПРИЛЬ

Второто правителство следъ 19 май изживѣ своя тримесеченъ животъ и отстъпи мѣсто на третия надпартиенъ кабинетъ, състоящъ се отъ представители на войската и цивилни лица, ползуващи се съ нейното доверие и това на Държавния глава. Формалнитъ причини за смѣната на кабинета Генералъ Златевъ съ кабинетъ Андрей Тошевъ се погльщатъ отъ динамичната политическа обстановка, подъ знака на която се развива политическия ни животъ следъ премахването на политическитъ партии.

Личности и цѣли кабинети — похабени или жертвувани, предъ голѣмата държавна идея — създаването на нова държава, сж малки жертви предъ бждащето на цѣль народъ. Промѣни, наложени, не за интереситъ на групи и личности, а за изграждането на правъ и свѣтълъ обществено-политически пѣтъ, сж нормални явления и естествено развитие въ жи-

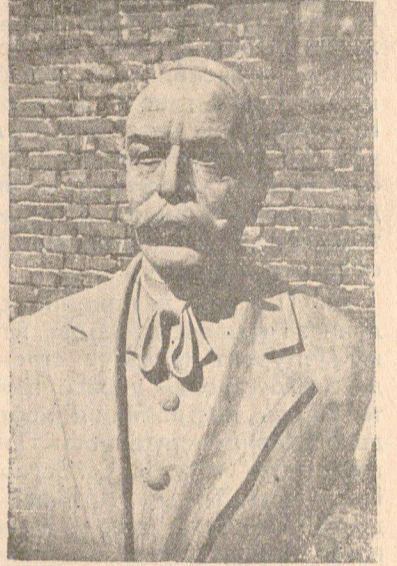
вота на младъ и силенъ народъ. А българския народъ е младъ и съ мощенъ духъ, за да има право на добро управление, даже и съ цената на трудни търсения и скъпи жертви.

Характерность на кабинета Тошевъ е, че манифеста къмъ българския народъ, за назначаването му е подписанъ отъ Н. В. Царя. Самия манифестъ съдържа царската декларация за скорошна конституция. Нормализирватъ се линиитъ, върху които ще се гради новото, четвъртото царство на българитъ.

И всѣки съзнателенъ гражданинъ, днесъ очаква сжщностьта и формитъ, въ които се ковятъ близкитъ държавни бжднини. А това очаквание не е въ кошмара на партийно-политическитъ съревнования, изродени въ котерийни и безскрупулни борби, а е огръно отъ слънцето на национално творчество, за изграждането на нова и по-свършена България.

А.

Бележити сливенци

САВА ДОБРОПЛОДНИ

Голѣмъ революционеръ и книжовникъ. Авторъ на първата българска драма „Михалъ“, написана 1853 г. Първомѣсторъ и учител на българскитъ писатели.

По подробно за Доброплодни ще се спремъ въ единъ отъ иднитъ броеве.

Помѣстваме снимка отъ бюста, изработенъ отъ младия и талантливъ скулпторъ, нашъ съгражданинъ — Д. Гаджаловъ. Бюста, единодушно е приетъ отъ комисията, ще се постави въ една отъ нишитъ на паметника „х. Димитъръ“.

Размѣнени телеграми между Слив. Икон. д-во и м-ръ председателя Андрей Тошевъ

Въ отговоръ на поздравителната телеграма на Сливенското Икономическо дружество, до новия Министръ Председателъ г. Андрей Тошевъ, последния е благоволил да отговори съ следната телеграма:

Сливенъ — Д-ръ х. Димитровъ.

Вамъ, дружеството и гражданството сърдечно благодаря за честиткитъ. Пожелавамъ всичко добро.

Андрей Тошевъ
Министръ — председателъ

ШОСЕ ЧИНТУЛОВО — БАНКЪТЪ презъ р. Тунджа

Нуждата отъ едно редовно шосе, което да свързва селата на западъ отъ Сливенъ, съ тия задъ Тунджа, се е чувствала винаги. Въ последнитъ дни предметъ на обмисляне е срѣдъ съответнитъ фактори въ града ни е прокарването на шосе Чинтулово — Минералнитъ бани съ мостъ надъ р. Тунджа, което ще даде своето отражение върху посещението на самитъ бани.

та и на други сливенци, или лица свързани неразривно съ Сливена отъ времето на Възраждането ни, съ които може би по сполучливо ще се разреша и повдигнатия споръ.

ОБЩА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА въ ГР. СЛИВЕНЪ

Въ новия салонъ на чт. „Зора“ едно голѣмо отъ културно значение тържество уреждатъ на Великденъ художниците сливенци, като поднасятъ на съгражданиитъ си въ обща изложба своитъ художествени произведения.

Тази изложба ще бжде първа и единствена по рода си за Сливенъ, защото въ нея ще бждатъ застъпени всички отрасли на изкуството: живопись, скулптура, карикатура, декорация съ везба и керамика.

Въ изложбата живописъта е застъпена отъ художниците: Йор. Инковъ, Ст. Егаровъ, Г. х. Димитровъ, Ст. Петровъ, П. Дамяновъ, М. Дограмаджиевъ, Г. Гиндевъ, Добри Добревъ, Тод. Димитриевъ и Евг. Курдовъ; карикатурата — отъ Колю Бояджиевъ; скулптурата — отъ Ст. Пейчевъ и Д. Гаджаловъ; декорацията — отъ Т. х. Димитрова и Г. Генчевъ и керамика — отъ Ив. Ст. Пейчева.

Изложбата ще бжде открита тържествено на първия день на Великденъ въ 10 ч. сутринта. Заедно съ официалнитъ лица отчаква се и посещението на всички любители на изкуството.

Надѣваме се, че тази изложба ще създаде традиция, която ще култивира естетическитъ чувства на нашитъ съграждани. Дано сливенци оценятъ жертвитъ, които правятъ нашитъ художници, като ги подкрепятъ морално и материално, за да продължатъ съ куражъ започнатото културно начало.

които виждатъ въ книгата пѣтъ къмъ нови брѣгове, за мнозина книгата е все още вѣтрило за плажъ, или срѣдство за „убиване на времето“.

Тѣзи люде, може би не знаятъ, че свѣлитъ страници на книгата не сж десертъ, а хлѣбъ!

Георги Хрусановъ

ЗА ПѣТЯ СЛИВЕНЪ-ОРЛОВА ДОЛИНА

Всички знаемъ съ какви усилия лани успѣхме да прокараме 28 км. планински пѣтъ отъ Сливенъ презъ Абланово — Българка, Меча поляна, Карандиля за Орлова долина. И какъвъ ентузиазъмъ, какъвъ подвигъ! А този важенъ пѣтъ свързва всички курортни и почивни станции въ недрата на величественитъ и красиви Сини планини. Обаче, началото му при изхода на града не издържа критика. Налага се да се направятъ двата моста при Затвора и при вилата на К. Илиевъ. Освенъ това трѣбва да се корегира, разшири и поправи старото трасе отъ града до Абланово. А това може да се извърши отъ затворници. Налага се да се вземе присърдце това дѣло и часъ по-скоро да се пристъпи къмъ работа.

Д-ръ Мирковичъ, Добровичъ или . . . другъ

ще реши гражданско събрание

Както отбелязахме и въ миналия ни брой, — между комитетата по постройката паметника на „х. Димитъръ“ и Сливенската дружба въ София е изникналъ споръ по отношение едно отъ лицата, чийто бюстъ ще се постави въ една нишитъ на паметника. Конкретно спора е билъ до замѣняване бюста на Д-ръ Мирковичъ съ тоя на художника Д. Добровичъ.

За да се уясни и разреши тоя споръ, комитетътъ е решилъ да свика на 5 т. м. 10 ч. преди обѣдъ въ салона „Зора“ събрание на разнитъ сливенски организации, дарителитъ за паметника, отдѣлни лица, дали доказателства, че ги интересува въпроса и Сливенъ, които да изкажатъ своето мнение.

Добре ще бжде поканенитъ да проучатъ живота и дейность-

НАШЕНСКИ НЕСЪОБРАЗНОСТИ

Четем по вестниците изявленията от Дирекцията на земеделието, какъ земеделското стопанство през миналата година е претърпяло загуби от суша четири милиарда лева. На лѣво и дѣсно се води агитация по залесяване, пазене горитѣ, даже се създаде седмица на залесяване и пр., а погледната действителността право в очитѣ—обезлесяването на страната ни върви кресчендо, а заедно съ това и причинената суша. Залесява се едно, унищожават се хилядо, и то всичко на основание Закона за горитѣ. Хубавитѣ джбови лесове край ж. п. спирки Гергевецъ и х. Димитъръ (Сливенско) сж почти изсѣчени, станали пасища на овци и кози, и голото Краставо поле се е проточило вече до село Михайлово. Едни се стремятъ чрезъ наполиване да залесятъ обширното Краставо поле, други продължаватъ обезлесяването му...

Ж. П. гари сж приемни салони за градоветѣ. Затова, всѣки културенъ градъ се стреми да благоустрои и украси гарата си съ постройки и добра декоративна растителност. Примѣри—отъ гаритѣ: Ст. Загора, Плачковци, Тръвна, Дръново и др. Сливенската гара, презъ която минаватъ редовно влакове за Пловдивъ и София, отъ двадесетъ години—когато е застроена до днесъ, не е претърпяла никакви промѣни—ни въ строежи, ни по благоустрояване. Тя нѣма достатъчно жилища за персонала си, нито каквато и да било градина за украса или почивка. Често даже отъ влака се виждатъ безстопанствени добичета свободно да пасатъ въ отзадстоящата и напусната градина Наоколо е пустошъ. Даже скромната Карнобатска гара я превъзхожда. Тя е оградена отпредъ съ платформа и тротоари, потслани съ четвъртити плочи, заденъ площадъ, павиранъ съ гранитни блокчета, когато сливенската гара, като напуснато селско училище, отъ всички страни е посипана съ курученски чакълъ. Бюфетътъ на гарата е лишенъ отъ картини, реклами и уютност, затова и малко му сж гоститѣ.

Платното на ж. п. линии въ страната се редовно пази отъ кантонери, затова навсѣкжде околорѣстъ се засажда съ растителност отъ акации, осени и разни овощни дръвчета. Сливенската ж.п. линия отъ Зимница до Орѣшакъ (Бинкось), съ голѣмитѣ си насипи край града, е лишена отъ всѣкакви насаждения, макаръ ж. п. разсадни-

ци да сж пълни съ дръвчета за посаждане. Минавайки презъ Краставо поле, пустотията ни напомня Сахарска желѣзница. Всѣка година въ Франция се обявяватъ конкурси по украса на гаритѣ и се даватъ премии на проявилитѣ се началници.

Всѣка градска община се стреми да благоустрои градскитѣ си входы—шосета и пжтища и ги направи удобни и приятни за човѣшкото око, защото първото впечатление е винаги най-силно. По шосетата отъ Бургазъ и Ямболъ, при разскошната гледка отъ Синята—планкна, освенъ пустинното и отекчително Краставо-поле, посрещатъ ни хотентотскитѣ сламени колиби на сливенскитѣ цигани, и лишенитѣ отъ растителностъ бѣжански жилища. Като, че свободно текущитѣ шосета вѣди, не можатъ да послужатъ за уредба на растителни алеи и паркъ. Полуголи диганчетата съ просия и икове посрещатъ и изпращатъ пжтниците, като оставятъ най-грозенъ споменъ отъ Сливенъ.

Движимъ ли се по шосето отъ Нова-Загора или по ж. п. линия Джбово за въ града, следъ като минемъ обезлесеното Краставо-поле, отъ ново виждаме ненагледнитѣ сливенски балкани. Дойдемъ ли, обаче, до града, виждаме произволно разлѣтата Асеновица съ нейнитѣ безкрайни камѣнаци и боклуци. Трасето на ж. п. линия и околността му—пълна съ бликащи води, вмѣсто да е засадено съ орѣхи, тополи и липи за прохлада и прикрытие грозотията отъ рѣчната околностъ оставено е всичко въ пълната си неприятна за окото, голотия.

Срещу всичко това мислете си: колко приятна би—била тая неприятна за окото и носа околностъ, на града, ако близкия Хамамъ баиръ, съ запазена и култивирана гора и застроенъ туристки домъ съ безплатни учебнически спални, се преобърне въ паркъ за разходка и няга, а долу мѣстността подъ ж. п. мостъ съ плиткитѣ си подпочвени води, се превърне въ градска лѣтна плувалня и езеро за разходка, като използванитѣ имъ води се пустнатъ изъ Краставо-поле, за залесяване и създаване доходно стопанство на трудолюбивитѣ, но избедняли сливенци.

Бждащето на града е юга—припекъ не далеко отъ ж. п. гара, затова плувалня, поща и др. за рационално използване отъ гражданитѣ, трѣбва да се строятъ въ града, всрѣдъ чаршията, близко на гарата. К.

ЗА НАГРАДИТЪ ЗА НАЙ-ХУБАВАТА НАРОДНА НОСИЯ НА ВРЪБИЦА

Модата, този най бързъ летецъ, прехвъркна и въ селото. Хубавитѣ, свиднитѣ, останали отъ майка и баба шевици по сукмани и престилки, почиватъ забравени на раклата, защото модернизиранитѣ моми вече ги не харесватъ. Така неусетно тѣ погрозиха облѣклото си съ несклопосано трупане на вълни, смѣтнато за цвѣтя и свраки, които високо кресчатъ, че душата на българката е отровна отъ лошата страна на модернизма.

По тази причина Сливенската община възприе хубавата идея да възнагради ония, които не сж се отrekli отъ нашето национално творчество въ бродерия и тъканъ, които по своята хармония на бои и линии сж една лирична пѣсенъ, която крепи духа на българина и го учи да милѣе за своята родина.

Журито подъ председателството на г-на пом. кмета Г. Кебеджиевъ и членове: г-жи Ст. Дякова, директорка на Стопуще „Майчина длъжностъ“, Т. х. Димитрова, преподавателка по рисуване и история на облѣклото въ сжщото уще, г. П. Дамяновъ, художникъ и Ст. Петровъ,—художникъ, решиха да наградятъ:

Тодорка Н. Маринова, Тошка Ст. Хаджиева, Тотка Стоянова отъ с. Ст. Караджово—Елховско, за най-красива пълна носия.

Радка Вълкова, отъ с. Тополчане—Сливенско, за хубава престилка.

Мария Георгева отъ с. Драгоданово—Сливенско, за хубава престилка.

Зарафина Денева, отъ с. Сотиря—Сливенско, за хубава престилка.

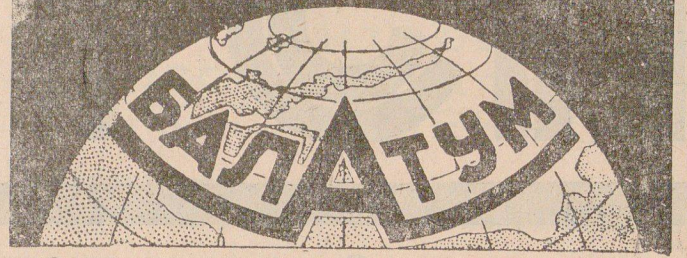
Василка Митева и Мария Койчева, отъ ГорноАлександрово—Сливенско, за хубава престилка.

Василка Димитрова отъ с. Николаево—Сливенско, за хубава тъканъ на роклята.

Наградитѣ бѣха парични. Нека този прѣвъ опитъ за пазене на народнитѣ ценности се подеме отъ всички, които иматъ съприкосновение съ селото. Дългъ е на народнитѣ учителки да се запознаятъ съ това наше съкровище, тѣй много ценено вече въ Европа и Америка, та въ часоветѣ по ржкодѣлие да научатъ младата българка не само на матеренъ езикъ, но и на матерно ржкодѣлие. Нека сжщо и г-да педагозитѣ си взематъ бележка и въ новото трудово училище на дивитѣ фиданки не присаждатъ рѣзници отъ чужда раса, а отъ наша облагородена презъ вѣкове.

Т. х. Димитрова

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

Най-добрия подарѣкъ на домакинята за Великденъ е

Подовата мушама „Балатумъ“

Нѣма вече досадната четка за дѣски и оплаквания отъ умора. Чистота и комфортъ предава мушамата „Балатумъ“.

Нови десени при П. Камбуровъ

ГОТОВИ

модни, елегантни, здрави и ефтени, мжжки, детски и дамски обуца при Г. ЧЕРНОГОРОВЪ

Продава се КЖЩА въ гр. Сливенъ, махала „х. Яха“, бивша на Дим. Минковъ, урегулдиранъ парцель №253 кв. м., състояща се отъ три стаи, кухня и яхъръ.
Споразумение при ГЕОРГИ ДОЛАПЧИЕВЪ—адвокатъ

Бургаско трудово бюро—Сливенъ

Обявление № 2716

гр. Сливенъ, 24 априлъ 1935 година.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 10 май т. г. въ данѣчното управление на гр. Сливенъ, въ 8 часа пр. пладне ще започне спазаряването по ДОБРОВОЛНО съгласие на 2,000 килограма агнешко месо, което ще продължи до като се добиятъ цени износни за държавното съкровище.

Залогъ за правоучастие въ спазаряването се иска 5% отъ приблизителната стойностъ, който следъ утвърдението на спазаряването ще се допълни до 10% върху законтрактованата сума въ банково удостоверение.

Поемнитѣ условия, описанието и др. тържни книжа сж на разположение на заинтересуванитѣ въ канцеларията на домакинството при бюрото всѣки присѣственъ денъ и часъ, а въ деня на спазаряването въ данѣчното управление—Сливенъ.

Всички разноски по търга, като гербъ, данѣци и други, сж за смѣтка на доставчика.

Изплащането ще стане съ платежна заповѣдь.

Отъ домакинството на бюрото.

Г. ГЮЛМЕЗОВЪ

ЛѢТОВИЩА ИЗЪ СИНИТЪ ПЛАНИНИ ПРИ СЛИВЕНЪ

Историята на лѣтовищата изъ Сливенския балканъ води началото си отъ преди 25—30 години. Тогава думата лѣтовище, въ смисълъ какъвто сега тя изразява, не сжществуваше. Група отъ едно—две учителски семейства използваха лѣтната ваканция, разпѣваха своитѣ скърпени палатки по лжкитѣ на Колешница, при чешмата на Черковното или по бреговетѣ на бистрата и красива, съ не до тамъ хубавото име „Магарешка рѣка“. По после тия пионери—лѣтовци отиваха подалеко въ планината, и тѣхнитѣ палатки намираме смѣло кацнали по Драгайка при Варницитѣ, а по после, следъ откриване пжтя Сливенъ—Стара рѣка—Елена, намираме редица палатки и колиби при Сжбевъ поляни, Ивановъ

сுவатъ, Бабина локва, а даже и на Вратника—40 клм. северно отъ Сливенъ.

Едновременно съ тая малка група, която ценѣше планината и изъ нейнитѣ недра събираше нови сили за живота, — група дѣвоисти развиха бивака си по историческата Орлова долина. Това бѣ къмъ 1920 г. Редъ години тая група лѣтуваше по тази долина. И това бѣ първата голѣма група лѣтовци. Къмъ 1925 година, презъ лѣтото, започнаха лѣтовищата на туриститѣ юноши, които разтилаха бивака си по Равна рѣка, Орлова долина и Алчакъ. Къмъ сжщата година Сливенската община отстѣпи на Ловната организация въ Сливенъ кантона въ мѣстността „Даула“, съ около 100 дек. гора, на вѣчно използване за лѣтовище.

Единъ юнски денъ, група членове отъ Б. Т. Д. „Българка“ потеглиха за Синитѣ планини, за да потърсятъ мѣсто за лѣтуване на 4—5 семейства. Това бѣ презъ 1927 година. Следъ дълго скитане и оглеждане полянитѣ и долинитѣ изъ планината, групата се спрѣ на Карандиля. И подиръ месецъ—два отъ огледа, бравитѣ за съскоха, трионитѣ заскърцаха, зачукаха чуковетѣ, заблъскаха кирки, мотики и лопати, и по тихата до вчера долинка закипѣ животъ и по склоноветѣ ѝ, като съ магическа сила израстнаха палатки, колиби и набързо импровизирани скамейки. Извора бѣ изчистенъ, водитѣ приборани въ хубава бетонова чешма. Това е първото селище на Карандилската долина.

Лѣтовището Карандиля, наречено по името на извора въ тази долина, е малка гънка отъ голѣмия масивъ на Синитѣ планини, включена между Равна рѣка, Алчакъ и южнитѣ

покрайни на Орловата долина. Севернитѣ ѝ склонове сж слабо залѣсени, но почна се залѣсяването имъ съ борове. На западъ лѣтовището граничи съ китната Слънчева поляна, на изтокъ презъ ридове, покрити съ букъ и поляни окичени съ Тисъ, тя се разстила отгатѣкъ Хайдушката пжтека, за да допре до водитѣ на Орловата рѣка, а на югъ вѣковна букова гора, подъ която се стелятъ зелени поляни, окичени съ здравецъ и аглика, които достигатъ върха къмъ скалитѣ, източно отъ Малка чаталка. Скалитѣ въ тази частъ сж грандиозни, внушителни и недостѣпни. Тѣ, собствено, сж рѣба, края на скалитѣ. Подъ тѣхъ на югъ е пропасть, недостѣгаема, като че гиганти сж издигали тия недостѣпни стени забравени отъ вѣковетѣ и времето. Гледката, която се открива отъ тѣхъ, не се поддава на описание: необятната ширъ на Тракийската равнина отъ Родопъ до Черно-

море на югъ до Сакара и далеко къмъ Одринъ и „Халкидонскитѣ височини“. А малката рѣкичка лѣти отъ скокъ на скокъ, отъ виръ къмъ виръ, провира се подъ сводове отъ буки и лещакъ и бърза да слезе въ полето. Нейното течение е редица отъ картини, които само тукъ могатъ да се видятъ. Карандиля—това е вѣлшебна долина, отнета отъ нимфитѣ и русалкитѣ, които ноше съ нечути стѣпки сж играли своитѣ кръшни хора по Самодивското игрище. Всѣко кѣтче, всѣка гънка, всѣки шепотъ на старитѣ букаци сж слънчева приказка...

Долината на Карандиля е около 1000 метра надъ морското равнище. Изложена на югъ, грѣена обилно отъ слънцето, запазена отъ вѣтроветѣ, тя има отличенъ климатъ. Влагата и мъглигъ тукъ сж непознати. Благодарение на тия си преимущества, лѣтовището Карандиля е най-здравословното

НАШАТА ДУМА ИЗЪ ЖИВОТА НА СТУДЕНТИТЪ
Сливенци

Българската книга
(по случай деня на книгата)

„На ви тази книга, тя е вамъ заветь“
„Паисий“ — Вазовъ

Отъ тамъ, дето днесъ въ робство пие Бълото море и български деца сричатъ чуждия „Абеседаръ“, нѣкога бльсна и прогърмя „Азбукето“ на Солунскиятъ братя Кирилъ и Методи, а подъ мѣждукащето монастирско кандило на Атонъ изльзе на бльль свѣтъ първата българска книга — „История славянобългарска“ на Паисия. „На ви тази книга, тя е вамъ заветь“ Нека се преписва и четене навредъ“ Малката монашеска искра отъ Атонъ запалва голѣмия огнь — огня на националното самосъзнание, на националното самосъхранение.

„Отъ днеска на татъкъ българския родъ история има и става народъ“ Мжно бихме могли да си представимъ тоя „великъ заветь“ на Паисия, тая страшна жажда за „четмо и писмо“ за книга, за българска книга. Историята на Паисия бързо минава отъ ржка на ржка, четете се, преписва се, предава се на поколенията, буди българина. По-късно „Рибния букваръ“ на Берона, „Мати болгария“ на Бозвелята, житието на Софрония, възторженитъ книги на Раковски затвърдяватъ дълото на българската писана речъ, съхраняватъ най-здраво презъ дългото робство българския езикъ, българската книга, българщината...

Въ реда на дълото на българската книга следватъ по-нататъкъ — Чинтуловъ, Ботевъ, Вазовъ, Пенчо Славейковъ, Яворовъ, следва живото и топло слово на тия великани отразили дълбоко народа си, следва търсенето на книгата,

обичята на читатели, помощта на „спомоществуватели“, — за да стигнемъ днесъ до единъ официаленъ, шаблоненъ денъ на книгата, денъ, въ който еднажъ въ годината се четатъ беседи за българската книга и за българския писателъ (въроятно да не бждатъ осждени на вечна забравя) книжаритъ нареждатъ по витринитъ си български книги „за реклама“, а некой и други писателъ получаватъ премия или държавна служба.

Тежко на тоя писателъ, тежко на тая книга, интереса и обичята къмъ които, се буди и живѣе единъ денъ въ годината, — но тежко и на тоя народъ който нѣма книгата си за храна, неживѣе духовенъ животъ чрезъ нея, не я търси. Ясно е — криза въ българската книга. Лѣкътъ? Ние не го посочваме конкретно, ние само даваме паралела: Писателитъ отъ Възраждането и тия въ първитъ години на Освобождението намираха сърцето и душата на народа си, книгата имъ бѣше нужна, необходимостъ — тогава нѣмаше денъ на книгата, тя празнуваше всѣки денъ. Днешната българска книга, българскиятъ писателъ днесъ, трѣбва ясно да осъзнае нуждитъ на днешното време, да потърси жителнитъ струи, да извика обичята за книга, „за четене“ Творчеството му трѣбва да храни, да вълнува, да радва душата на тия, средъ които се работи и живѣе. Тогава книгата му — „хлѣбъ насущний“ ще се чете, ще се търси въпрѣки днешната материална несрета, тогава българската книга ще празнува всѣки денъ. „Изтокъ“,

Сливенското студентско д-во „Д. П. Чинтуловъ“ обединяващо студентитъ сливенци, при Софийскитъ университети е развивало винаги една похвална дейностъ. То е първото студентско провинциално д-во основано 1914 г. възобновенъ 1925 г. Презъ последнитъ 10 години на съществуването си Слив. студ. д-во винаги е било начело на всички студентски инициативи целящи организирането на българското студентство въ една мощна, единна и здрава организация.

Дружеството има за свое днешно управление следнитъ студенти:

Председ. Г. Василевъ, под-председ. Г. Хрусановъ, секретаръ Хр. Томовъ, касиеръ Ат. Гаджаловъ, съветници М. Рамбаковъ, П. Кировъ, контр. комисия Георги Неновъ, З. Мавродиевъ и Л. Клиничевъ.

Помощи за Великденъ

За Великденъ, по традиция, общината винаги срещу празника е раздавала помощи.

Тази година въ разлика отъ другитъ, раздаването на помощитъ се извърши отъ комисия, начело съ п. кмета г-нъ Кебеджиевъ, която обходи кварталитъ и лично раздаде помощитъ на нуждающитъ се бедни. По тоя начинъ помощитъ сж раздадени не по старитъ списъци, на вече станали „професионални бедни“, а сж попаднали на наистина нуждающи и такива изпаднали отъ скоро време въ нищета.

Избѣгна се тая година и натрупването по стълби и улица чакащитъ за помощъ.

Общината наистина тая година е разрешила въпроса за раздаване помощитъ по много удаченъ и целесъобразенъ начинъ.

ИЗЪ ИКОНОМИЧЕСКОТО ДРУЖЕСТВО

Въ заседанието си отъ 24 т. м. управителния съветъ на Слив. Икономическо д-во се е конструиралъ както следва:

Председателъ — Д-ръ Д. х. Димитровъ, подпредседателъ — Георги Гюлмезовъ, секретаръ — Деянъ Парпуловъ, касиеръ — Г. Кебеджиевъ и членове: инж. Н. Бушевъ, Д. Захариевъ, Зах. Измиревъ, Ив. Бояджиевъ, В. Таушановъ и инж. Н. Шишеджиевъ.

Контролния съветъ се е конструиралъ: Председателъ — Пан. Чаушевъ, и членове: Георги Папазовъ и Георги Бѣлчевъ.

Пожелаваме имъ ползотворна дейностъ!

КООПЕРАТИВНИЯТЪ ТЕАТЪРЪ ВЪ СЛИВЕНЪ

Завършилъ съ успѣхъ тазигодишния си театраленъ сезонъ, Кооперативния театъръ предприема своето традиционно турне изъ провинцията.

Въ Сливенъ театрътъ ще гостува на 17, 18 и 19 май, като ще бждатъ изнесени най-добритъ оперети, играни тая година.

Въ Сливенъ Кооперативния театъръ винаги се е радвалъ на отлично посещение.

Точния репертуаръ ще съобщиме допълнително.

ПОСТРОЙКА НА ПОЖАРНА КОМАНДА

Обявенъ е конкурсъ за постройката на помѣщение за нуждитъ на Сливенската градска пожарна команда.

Мѣстото кждето ще се построи е вече опредѣлено — останалото върху Сливенската община, при публичната продажъ, праздно мѣсто срещу северозточния край на девическата гимназия. Чакано е било потвърдяването на продажбата отъ Бургазския областенъ съдъ, което е вече получено.

Зданието ще се строи отъ фонда „Пожарно дѣло“.

въ цѣлия сливенски балканъ. При това, мѣстоположението му позволява да се разтели и по Слънчева поляна, а на изтокъ презъ Алчакъ, за да завърши въ Орловата долина.

Не сж рѣдки случаетъ, когато Сливенъ и широкото сливенско поле редица дни да сж забулени подъ низкитъ облаци. Тогава масивътъ на Синитъ планини, подобно на грамаденъ залесенъ островъ плува срѣдъ море отъ бѣли облаци, море обширно, необятно. И тоя островъ има своитъ заливи, заливчета, фиорди и подводни скали. Илюзията е още по-силна, когато следъ залъзъ слънце луната изплува и освѣти тоя загубенъ срѣдъ морето островъ. Тогава скалитъ взематъ най-фантастични форми: замбци, кули, бойници красятъ брѣговетъ на този островъ на

забравена слава и величие. Това сж картини, които никога не ще се забравятъ.

Карандиля, това е най-красивата и очарователна долина на Синитъ планини.

Друго лѣтовище, което тоже бързо се развива, това е така нареченото Даула. Заслонено задъ северния склонъ на върха Българка, обградено съ букова гора, изпѣстрена съ борове, то е на 1120 м. надъ морското равнище. По мѣстоположение бждашето разгъване на лѣтовището ще стане на западъ по върхътъ „Седлото“, кждето ще бжде най-красивата, най-ценната частъ на това лѣтовище. За това пѣкъ трѣбва предварително да се взематъ мѣрки за благоустройството му, а най-важно за залесяването му. Сега това лѣтовище брой около 20 стаи, съ магазинъ и фурна.

На изтокъ отъ Сливенъ по пѣтя Сливенъ — Ичера всрѣдъ ридове обилно огрѣни отъ слънцето, върху широка, изпѣстрена съ цвѣтя поляна, е кацнала Сливен. детска колония.

Задъ нея по склоноветъ на планината се стелятъ нивитъ на трудолюбивото балканско село Ичера, а на югъ задъ стрѣмния долъ на Чобанъ-дере се издига Катжговския масивъ, цѣль покритъ съ букова гора. — Детската колония е 750 м. надъ морското равнище.

Тая китна висока долина е позната подъ името: Самодивекъ, но днесъ тя смѣло може да се нарече: Долина на децата, защото отъ ранна сутринъ — до късна вечеръ тѣхния гласъ, — тѣхнитъ пѣсни се разнасятъ по долината и отекватъ по хайдушкитъ долища.

Хубавъ е Сливенскиятъ балканъ!

Сливенско градско общинско управление

Обявление No 6149

Известяватъ се интересувашитъ, че на 3 май 1935 г., на панаира въ гр. Сливенъ, ще се водятъ преговори, за доставка, по доброволно съгласие, на единъ ездови конь нуженъ на общинската пожарна команда.

Коньтъ трѣбва да е отъ 4 до 6 годишенъ и да не е по-нискъ отъ 1.56 м.

Интизапа е за смѣтка на продавача.

гр. Сливенъ, 22 априль 1935 г.

Отъ общината.

Сливенско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ No 6196

Известяватъ се интересувашитъ, че на 9 май 1935 година, отъ 9 часа, ще се продължатъ преговоритъ за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на дюкянъ № 1, построенъ отъ Сливенската Популярна Банка, съ северенъ и юженъ входъ, заедно съ втория му етажъ, за кафене — локаль, за отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1937 година.

Желающитъ да участвуватъ въ преговоритъ да се явятъ въ горния часъ въ Сливенското данъчно управление.

Тържнитъ книжа сж на разположение въ общинското управление.

гр. Сливенъ, 23 априль 1935 год.

Отъ общината.

Бѣленско общинско управление — Сливенско

ОБЯВЛЕНИЕ No 1132

Обявява се, че на шестнадесетия денъ следъ публикуването на настоящето въ вестникъ „Изтокъ“ отъ 14 до 18 часа въ общинската канцелария на с. Бѣла, ще се произведе търгъ по доброволно спазаряване за продажбата на горскитъ пасища въ местността „Дервишъ-аланъ“ и „Коджа маръ“ Новачевско и Градско землища за 2000 овце, 100 кози и 50 коня и въ местността „Лидина“ Боровъ-долско землище за 400 овце.

Първоначална цена за първото е 20,000 лева, а за второто 4,500 лева. Залогъ за правоучастие 5% Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Отъ общината

Сливенско градско общинско управление

Обявление № 6223

При сливенското градско общинско управление има вакантно мѣсто за единъ горски странаръ и единъ надзирателъ по експлоатацията на горитъ. Желающитъ да ги заематъ трѣбва да подадатъ заявление съ документи най-късно до 5 май т. г. Заплата по таблицитъ.

гр. Сливенъ, 24 априль 1935 год.

Отъ кметството.

СЛИВЕНСКА СКОТОВЪДНА КОМИСИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ No 6148

Извѣствяватъ се интересувашитъ, че на 3 май 1935 год., на панаира въ гр. Сливенъ, ще се водятъ преговори, за доставка по доброволно съгласие, на единъ жребецъ — магаре.

Жребецътъ — магаре трѣбва да е на възраст отъ 3 до 5 години.

Интизапа е за смѣтка на продавача.

гр. Сливенъ, 22 априль 1935 год.

Отъ скотовѣдната комисия

ХРОНИКА

„ИЗТОКЪ“ честити настъпващите празници на читателитѣ си, пожелавайки имъ приятно прекарване.

На 24 т. м. пристигна новия Началникъ на Сливенския гарнизонъ — г. Полковникъ Стояновъ.

Предния денъ замина досегашни н-къ на гарнизона г-нъ Полковникъ Луковъ за новото си мѣстослужение — Пловдивъ, изпратенъ тържествено отъ офицеритѣ отъ гарнизона и гражданството.

ТАЗИГОДИШНИЯ Врѣбнишки панаиръ мина подъ знака на бошувачката стопанска криза.

ВЪ ПЪРВИТѢ дни на м. юний ще гостува на града ни подвижната българска опера, подъ режисорството на нашия съгражданинъ — оперния пѣвецъ г. Ст. Македонски. Ще се представятъ дветѣ голѣми опери „Травията“ и „Риголето“.

СЛИВЕНСКИЯ клонъ на Б. Н. Морски Сговоръ, урежда на втория денъ на Великденъ, 10 ч. пр. пл. въ читалищния салонъ „Зора“, концертъ. Прихода ще бжде въ полза на строящия се воденъ басейнъ. Ще участвуватъ сливенската филхармония, г. Мих. Тодоровъ, г. Любо Димитровъ и г. Георги Стефановъ.

ВЪ БРОЯ СИ отъ 19 т. м. голѣмия фрѣнски седмичникъ „Лю“ е помѣстилъ разказа „Градчето“ на нашия съгражданинъ — писателя Константинъ Константиновъ (Душечка).

НА ЕКСКУРСИЯ до Букурещъ и Буда-Пеща сж заминали ученицитѣ отъ Сливенското текстилно училище.

ДАНЪКА бегликъ за 1935 г. — е намаленъ на 6 лв. на овца и 9 лв. на коза. До сега сжщия бѣше: 8 лв. на овца и 11 лв. на коза.

ДНИТѢ НА изтеклата седмица — Читалище „Зора“ е използвало за преобядисване голѣмия си театраленъ салонъ. Съ това преобядисване се задоволяватъ наравно една хигиенична и една естетична нужда на посетителитѣ на киното и сказкитѣ. Въ новия си видъ салона има твърде кокетенъ и привелливъ изгледъ, което несъмнено ще даде своето отражение и върху самото посещение.

СЪ ГАРАНТИРАНИ по качество и конкурентни по цени ТУХЛИ разполага кооперация „Единство“ въ с. Мечкарево.

ДЕТСКИЯТЪ хоръ при III Сливенска сръдищна прогимназия, ще изнесе въ най-скоро време голѣмъ концертъ. Хорътъ се състои отъ 70 деца и се дирижира отъ г. Илия Цековъ, известния диригентъ на Слив. Нар. хоръ, така че концерта обещава да бжде изнесенъ добре.

Презъ втората половина на м. май детския хоръ ще предприеме музикално турне въ градоветѣ: Бургазъ, Ямболъ, Казанлъкъ.

СЛЕДЪ възлагане длъжността общински сждия на пом. кмета Г. Кебеджиевъ, твърде осезателно се чувства нуждата отъ втори помощникъ кметъ въ общината.

До колкото знаемъ тая длъжностъ е предвидена и въ новия общински бюджетъ и за правилното управление на службитѣ въ общината се налага нейното попълване.

Сливенската културна дружба „Д-ръ Ив. Селимински“ въ София

Първата провинциална дружба въ София, поставила си за целъ единствено да сплоти и организира живущитѣ въ София сливенци, да буди обичта и интереса къмъ родния градъ, да тури въ действие силитѣ, сръдствата, компетенцията имъ въ служба и работа за Сливена. Сжществува повече отъ 35 години. Радоститѣ и мжкитѣ на родния градъ сж намирали винаги отзвукъ и помощъ. И не само това. Много придобивки за града ни и много начинания сж били нейна инициатива и сж осъществени съ нейна материална поддръжка.

И днесъ, когато Сливенъ най-силно и остро се гъне подъ общата материална несрета и подъ ударитѣ на една незаслужена и несправедлива административна политика, дружбата е пакъ на своя постъ. Тя бди, тя работи. Мобилизирани съ всички сили, използвани сж всички връзки, сръдства, все за родния градъ. Напоследъкъ, по инициатива на дружбата и главно на нейния неуморимъ и дѣвенъ председателъ Арх. Г. Козаровъ, отъ компетентни лица въ София се изработи и представи вече въ общината „Пет-

годишенъ планъ за повдигане Сливена въ културно икономическо, благоустройствено и курортно отношение“.

Проекта за тоя петгодишенъ планъ предизвика сръдъ общото униние — вѣра, упование, възбуда за работа. Отзоваха се и учредиха комитети и въ Бургазъ и др. Спечелиха се и поставиха въ работа за Сливена и лица несливенци, компетентни главно въ стопанскитѣ въпроси. На свои сръдства дружбата уреди въ салона „Зора“ сказка на инж. Пушкарровъ по голѣмия проектъ за оросяване на Краставо поле. Председателя на дружбата г. арх. Козаровъ е най-ревностенъ сътрудникъ на в. „Изтокъ“.

Помѣстената снимка изпратена специално за в. „Изтокъ“ представя днешното настоятелство на дружбата. (Прави отъ лѣво на дѣсно) г. г. Стефановъ, П. Петровъ, Д. Русчевъ, г-ца М. Милкова, Асенъ Гаджаловъ, П. Тиховъ, (седнали) г. г. Илия Симеоновъ, Ст. Неновъ, арх. Г. Козаровъ, Ив. Ламбовъ и инж. Селимински.

Г. Н.

СЛИВЕНСКИЯ Нар. хоръ е избралъ на общото си годишно събрание, станало на 23 т. м. вторникъ, единодушно следното настоятелство:

Председателъ — Г. Гиговъ, подпредседателъ — Ст. п. Петковъ, секретаръ — Мар. Къневъ, касиеръ — Т. Николовъ, съветници: Ив. Бояджиевъ и М. Стояновъ. За контролна комисиия: Б. Драгановъ, Б. Зихиревъ и Г. Ненчевъ.

СЛИВЕНСКИТЪ минерални бани сж ремонтирани. Много гости идватъ да си отпочинатъ и да се ползуватъ отъ лѣковитата вода. Чистота и редъ навсѣкжде. Цвѣта и зеленина ги обкръжаватъ. Електрическа инсталация се поставя и въ старитѣ хотели. Парка се разширява споредъ изработения планъ. Нови лѣгла за кабинитѣ сж набавени. Тия дни ще почне и постройката на нови кабинитѣ и омивалня къмъ двата басейна. Планътъ е одобренъ. Въобще работа системна и непрекъсната царя.

ПРЕЗЪ настъпващата седмица — 3, 4 и 5 май е голѣмия Сливенски панаиръ на едъръ добитъкъ. Ще бждатъ премирани най-добре отгледанитѣ конь крава и волъ („Искърска порода“), а не биволъ.

Направено е всичко възможно да бждатъ привлечени повече посетители.

Очаква се да станатъ много покупко-продажби.

ЗАПОЧНАТА е подготвителната работа по монтирането статуята на х. Димитъръ върху паметника.

ГРАЖДАНИ запитватъ какво стана съ дарението отъ 500,000 лева, което сливенецъ — благодетелъ отъ София е предложилъ да даде на Сливенската община за постройка на сиропиталище.

ОДОБРЕНИ сж отъ Св. Синодъ и утвърдени съ Царски указъ новоизбранитѣ членове на Сливенския Епархийски духовенъ съветъ: протоиерей Ник. Гаджаловъ и свещ. Б. Стамовъ.

ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА централа на банитѣ още не е построена, а новитѣ хотели и почивната станция за работницитѣ отдавна сж готови. Налага се да се ускори постройката, да се монтира и мотора, и банитѣ да се облѣятъ въ благодатната електрическа светлина. Следъ лечебността, електричеството ще бжде втората реклама за банитѣ ни.

ТРЖБИТЪ за водоснабдяване клиницата сж отдавна пристигнали и стоятъ при влагалището. Налага се да се поставятъ на мѣстата имъ и клиницата да престане да си служи съ вода отъ кладенци.

СЛИВЕНСКОТО Равно поле наречено съ некрасивото име „Краставо поле“ е покрито съ зеленина. Ниви, като губери се стелятъ по широкитѣ му плещи. Китни градини го заобикалятъ. Стада пасатъ селената сочна трѣва. Кога ли цѣлото това обширно Равно поле ще се обработи? Работливи сливенци — излезте и вижте колко е хубаво вашето поле! И съберете сили и го разработете! То ще вънаградивашия трудъ

Д-ръ ИВ. ДЕСПОТОВЪ
се завърна въ града и
приема болни
Домъ — Клуцохоръ, до църквата

— ЧИНДОМЪ —

Спестовно-строителното кооперативно сдружение е най-солидното и се ползува съ най-голѣмъ авторитетъ въ страната.

Станете спестителъ при него, за да осъществите своя идеалъ — да имате свой домъ.

Справка и записвания при представителя за гр. СЛИВЕНЪ и ОКОЛИЯТА.

Т. Ганчевъ — бившъ учителъ.

Продава се дворно мѣсто

Южно излонение 550 кв. м. въ сѣседство на сиропиталището „Майчина длъжностъ“.

Справка при Василь Шивачевъ, фелдшеръ — сиропиталището.

Посмъртната каса при Сливен. Популярна Банка

Поканва всички членове на сжщата, които не сж внесли премията си за т. г., да се явятъ въ банката и сторятъ това най-късно до края на м. Априлъ.

На неявилитѣ се до тази дата се прекратява членството при касата и сжщата не носи никакъвъ рискъ.

Отъ посмъртната каса при Слив. Поп. Банка

За пролѣтния сезонъ
моните да намѣри-
те! трайни по начест-
во и интересни по
десенъ платове при
КОСТА НЕНКОВЪ.

Тонъ Кино „ЗОРА“

Ще представи отъ първия денъ на
Великденъ

— НАНА —

съ

АННА СТЕНЪ

Отъ четвъртъкъ

ТИХИЯТЪ ДОНЪ